

βενετιάζω Καπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βένετος*.

Γίνομαι κυανοῦς.

Βενετιανός ἐπιθ. Χίος — ΠΓεννάδ. 335.

Ἐκ τοῦ ὀν. *Βενετιά* καὶ τῆς καταλ. -ανός. Πβ. μεταγν. *Βενετιανός*.

Ὁ ἐκ Βενετίας καταγόμενος: *Βενετιανή* λεμονιά. *Λεμόγια Βενετιανά* (ἄνευ σπερμάτων).

βενέτικα ἐπίρρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σίκιν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *Βενέτικος*.

Κατὰ τὸν τρόπον τῶν Βενετῶν: *Τραγουδεῖ βενέτικα*.

βενετίκ-κιν τό, Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *Βενέτικος*.

Εἶδος εὐμεγέθους κίτρου.

Βενέτικος ἐπίθ. κοιν. *Βενέτ'κος* Τήν. *Βινέτ'κους* βόρ. ἰδιώμ. *Βινίτικους* Λυκ. (Λιβύσσ.) *Βενέτικο* Τσακων. Τὸ μεσν. ἐπίθ. *Βενέτικος*.

1) Ὁ ἐκ Βενετίας προερχόμενος ἢ ὁ εἰς τὴν Βενετίαν ἀνήκων κοιν. καὶ Τσακων.: *Βενέτικος* καθρέφτης. *Βενέτικο* πιπέρι. *Βενέτικο* οκυλλί. *Βενέτικο* καράβι. *Βενέτικο* φλωρί καὶ οὖς. *Βενέτικο* (χρυσοῦν νόμισμα τῆς Βενετίας). *Βενέτικο* μάλαμα - χρυσάφι (καθαρὸς χρυσὸς) κοιν. || Φρ. *Βενέτικος* γκατρός (διάσημος) Προπ. (Μηχαν.) *Βενέτικη* φεργάδα (ἐπὶ ὥραιας γυναικὸς) Κρήτ. *Εἶναι* φλωρί *Βενέτικο* (ἐπὶ ἀνθρώπου κεκοσμημένου διὰ παντοίων ἀρετῶν) Ἡπ. *Ἀξίζει* *ένα Βενέτικο* (ἐπὶ πολυτίμου πράγματος) Πελοπν. (Ἄργ.) || Παροιμ. *Τῆς σήρας τὰ Βενέτικα παρατιμῆς πηγαίνουν* (ὁ ἀνίσχυρος ἀδικεῖται καὶ εἰς τὰς συναλλαγὰς του. *σήρας* = *χήρας*) Μεγίστ. Συνών. *Βενετσιάνικος*. 2) Μικρόσωμος (ἢ σημ. ἐκ τοῦ ἐκ Βενετίας εἶδους μικροσώμου κυνὸς) Κρήτ.: *Ἐπόμεινε Βενέτικος*. 3) Οὐδ. οὖς., ἄργιλλος τὴν ὁποίαν χρησιμοποιοῦν οἱ ἀγγειοπλάσται Κύπρ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βενέτικο* Ἡπ. Χίος *Βενέτικα* Ἀμοργ.

βενετόμματος ἐπίθ. Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βένετος* καὶ τοῦ οὖς. *μάτι*.

Ὁ ἔχων γαλανοὺς ὀφθαλμούς. Συνών. *γαλανομμάτης*.

βένετος ἐπίθ. Καπ. (Σινασσ. Φάρασ. κ.ά.) Κύπρ. Πόντ. (Ἀμισ. κ.ά.) — *Λεξ.* Βλαστ. Δημητρ.

Τὸ μεσν. ἐπίθ. *βένετος*.

Κυανοῦς, γαλάζιος ἐνθ' ἄν.: *Ροῦχον βένετον* Κύπρ. *Βένετα* μάθια αὐτόθ. || Ἄσμ.

Τὸ *ένας κοντός, κοντούτσικος* *τῶν χαμηλοβραχάτος* *εἶδεν* *τὰ μ-μάδκια βένετα* *τῶν νεότην γιὰν τὸν δράκων*.

Βενετσιάνικος ἐπίθ. κοιν. *Βενεσιάνικος* πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὀν. *Βενετσιάνος* καὶ τῆς καταλ. -ικος. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Βενέτικος 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: *Βενεσιάνικος* καθρέφτης. *Βάζα* - *κάστρα* - *χτήρια Βενεσιάνικα* κοιν.

Βενετσιάνος ὁ, κοιν. *Βινεσιάνους* βόρ. ἰδιώμ. *Βενεσιάνος* πολλαχ. *Βελεσιάνος* Κύπρ.

Τὸ μεσν. ἐθνικὸν ὄν. *Βενετσιάνος*, ὁ ἐκ τοῦ Βενετ. *Venezian*. Πβ. τὸ παρὰ Γεωργηλ. Ἄλωσ. στ. 229 (ἐκδ. *ÉLegrand Biblioth.*) *Βενητσιάνοι*.

1) Ὁ κάτοικος τῆς Βενετίας, Βενετός, Ἐνετός κοιν.: Φρ. *Στὸν καιρὸ τοῦ Βενεσιάνου* (ἐπὶ Ἐνετοκρατίας) κοιν. *Ἐρχετοὺν* *σὰν τὸν Βελεσιάνον* (μεγαλοπρεπῶς) Κύπρ. || Γνωμ. *Κάλλι* *ἔχω* *Τούρκου* *μαχαιρὰ* *πάρε* *Βενεσιάνου* *κρίσι*

(τὸ δικαστήριον τῶν Βενετῶν εἶναι ἀδικώτερον τοῦ Τούρκου σφαγέως) Τήν. *Κάλλιο* *μακελλεῖ* *ἔς τὸν Τούρκο* *παρὰ* *κρέας* *ἔς τὸ Βενεσιάνο* αὐτόθ. Ἡ λ. ὡς κύριον ὄν. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Βενεσιάνος* Πελοπν. (Μάν.) *Βενεσιάνος* Στερελλ. (Δεσφ.) καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βενεσιάνος* Κρήτ. Κυκλ. Πελοπν. (Μεσσ.) 2) Ἐπιθετικ., Ἐνετικὸς Κορσ.: Ἄσμ.

Κάλλιο *νὰ λάβης* *τουφεκὰ* *καὶ* *φούρκα* *Βενεσιάνο*, *παρὰ* *ν'* *ἀκούσω*, *ἀγάπη* *μου*, *νὰ πάρης* *ἄλλον* *ἄντρα*.

3) Θηλ. *Βινεσιάνο* οὖς., εἶδος πηλίνου ἀγγείου Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βενεσιάνες* καὶ ὡς τοπων. Μήλ.

βενέτωμα τό, Καπ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βενετώνω*.

Τὸ νὰ γίνῃ τις κυανοῦς.

βενετώνω Καπ. (Σινασσ. κ.ά.) Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βένετος*.

Γίνομαι κυανοῦς ἢ κυανόμαυρος ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Τὸ πρόσωπόν του μαύρισεν, τὰ μάτια βενετώσαν

Κύπρ.

βενζινάροτρο τό, λόγ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ οὖς. *βενζίνη* καὶ τοῦ λογ. οὖς. *ἄροτρο*.

Ἄροτρον κινούμενον διὰ βενζινομηχανῆς.

βενζίνη ἡ, λόγ. κοιν. *βενζίνα* σύνηθ. *βενζίνη* πολλαχ. *βενζίνα* πολλαχ. *βεζίνα* πολλαχ.

Ἐκ τοῦ Γαλλ. *benzine*.

Μεῖγμα πτητικῶν ὑδρογονανθράκων τοῦ πετρελαίου καὶ τῆς λιθανθρακοπίσης χρησιμοποιούμενον κυρίως ὡς καύσιμος ὕλη τῶν μηχανῶν, ὡς διαλυτικὸν λιπαρῶν οὐσιῶν κττ.

βενζινοκάικο τό, σύνηθ. *μπενζινοκάικο* ΚΜπαστ.

Ἀλιευτ. 99.

Ἐκ τῶν οὖς. *βενζίνη* καὶ *καῖκι*.

Βενζινόπλοιο, ὁ ἰδ.

βενζινομηχανή ἡ, σύνηθ. *μπενζινομηχανή* ΚΜπαστ.

Ἀλιευτ. 95.

Ἐκ τῶν οὖς. *βενζίνη* καὶ *μηχανή*.

Μηχανή κινουμένη διὰ βενζίνης.

βενζινόπλοιο τό, λόγ. σύνηθ.

Ἐκ τῶν οὖς. *βενζίνη* καὶ *πλοῖο*.

Πλοῖον κινούμενον διὰ βενζινομηχανῆς. Συνών. *βενζινοκάικο*.

βεντάλια ἡ, κοιν. *βεντάλ-λια* Εὐβ. (Κουρ. Ὁξύλιθ.) *βιάδάλια* Θεσσ. *βεντάγια* πολλαχ. *βρετάλια* Θήρ. (Οἶα).

Τὸ Ἰταλ. *ventaglia*.

Ριπίδιον.

βεντέμα ἡ, Κάρπ. Μήλ. Πελοπν. κ.ά. *βεδέμα* Ζάκ. Θήρ. Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *βετέμα* Κρήτ. *βαδέμα* Σάμ. *βεδέμη* Κέως *βέδεμα* τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ Βενετ. *venetema*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

1) Ἡ συγκομιδὴ τῶν καρπῶν ἐν γένει Ζάκ. Θήρ. Κρήτ. Μήλ. β) Ἡ ἐποχὴ τῆς συγκομιδῆς Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.): *Ἀπάνω* *ς* *τῇ βεδέμα* *δὼν εἶν'* *τὰ φασόλια* - *οἱ* *πρῖνοι* *Ἀπύρανθ.* || Φρ. *Στὴ μεγάλη βεδέμα* (κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἀφθόνου συγκομιδῆς) Κρήτ. γ) Ἡ ἀκμὴ τῆς ἐργασίας Πελοπν. δ) Ἡ δι' ἑκαστον εἶδος ἰχθύων κατάλληλος ἐποχὴ τῆς ἀλιείας Κάρπ. ε) Πρόσφορος περίστας Κάρπ. ς) Σπουδὴ, βία Κέως. Συνών. *φούρια*. 2) Οἱ πρὸς συγκομιδὴν καρποὶ Κρήτ.: *Πάει καλά ἡ βεδέμα* *ὀφέτος*; Συνών. *μαξούλι*. 3) Ἀφθονία, ἐπὶ τῶν

